

*Novem glandulæ sorores,
Octo glandulæ sorores,
Septem glandulæ sorores,
Sex glandulæ sorores,
Quinque glandulæ sorores,
Quatuor glandulæ sorores,
Tres glandulæ sorores,
Duæ glandulæ sorores,
Una glandula soror!*

*Novem fiunt glandulæ,
Octo fiunt glandulæ,
Septem fiunt glandulæ,
Sex fiunt glandulæ,
Quinque fiunt glandulæ,
Quattuor fiunt glandulæ,
Tres fiunt glandulæ,
Duæ fiunt glandulæ,
Una fit glandula,
Nulla fit glandula!“*

(т.е. „Девет малки жълдчета сестрички (или момичета), осем малки жълдчета сестрички“, и т.н.).

Това е все същото изброяване в обратен ред.

Докато четем, пред нас изникват група румени малки Авлии, Марцели, Клавдии и Манлии, които крещат в хор –

„Десет малки, девет малки, осем малки, седем малки, шест малки жълдчета!“

Докато не стигнат до *una glandula et nulla fit* – едно жълдче и нула накрая. Те също са чували как възрастните повтарят тези думи като заклинание срещу болки в челюстите, но би ли могъл някой разумен човек да се усъмни, че ги изпълняват по друга причина освен заради божествената магия на забавлението и грандиозното вълшебство на игрите, които са точно толкова магически и прекрасни, колкото и всяко произволно взето нещо от цялата теургия и окултизъм, особено когато последният се използва единствено с цел да възбуди възхищение и изумление, което не е нищо повече от синоним на забавление. Но не е за вярване, че песен като „Десет малки момиченца жълдчета“, която очевидно представлява броилка за „изключване“, няма да бъде използвана от тези интелигентни деца, когато пораснат и станат завоеватели на света, „знаещи латински при това“.

Има още една стара римска „чудна песен за жълдите“, дадена от същия автор, очевидно за същите неразположения.